

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010186
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3617010186.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Františka Kováča na verejnom zasadnutí konanom dňa 23. októbra 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske v trestnej veci obžalovaného

W.. C. D.,

nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom D. XXX, prechodne bytom J. L. J., L. XXXX/X,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 2T/71/2017 zo dňa 09.04.2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/71/2017 zo dňa 09.04.2018 bol obžalovaný W. C. D. podľa § 285 písm. b) Tr. zák. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Partizánske, sp. zn. Pv 65/17/3305-24 zo 14.09.2017, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že dňa 02.02.2017 v čase asi o 07.55 hod. na ceste II/592 v km 9,8 medzi obcami B. a L. prichádzajúci v smere od obce M. viedol osobné motorové vozidlo zn. E. G., evidenčné číslo: G. pričom jazdil v pravom jazdnom pruhu v jeho smere jazdy, a na vzdialenosť 20 až 25 metrov rozpoznal, že na vozovke pred ním sú vozidlá, ktoré tvoria prekážku na čo reagoval brzdením a keď si uvedomil, že svoje vozidlo nedobrzdí tak strhol riadenie vpravo do snehovej bariéry, čím sa mu však nepodarilo zabrániť nárazu jeho vozidla ľavým predným rohom do pravého zadného rohu vozidla M.I S., evidenčné číslo G. následne tiež k nárazu ľavým predným rohom jeho vozidla do pravej strany tela vodiča uvedeného vozidla K. O., ktorý v dôsledku dopravnej nehody utrpel otvorenú trieštivú zlomeninu prvého stupňa hornej strednej časti pravej píšľaly s posunom kostných úlomkov, trieštivú zlomeninu hornej strednej tretiny pravej ramennej kosti s posunom kostných úlomkov, zlomeninu strednej časti pravej kľúčnej kosti s posunom kostných úlomkov, zlomeninu II. a III. rebra vpravo s posunom a IV. rebra bez posunu vpravo, odreninu hlavy v oblasti čela vpravo s narušením obvyklého spôsobu života v trvaní 8-12 týždňov, pretože skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd odkázal poškodených K. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/X, J. L. J., D. poisťovňu, pobočku P., so sídlom M. R. E. XXXX/XX, P., K. X., so sídlom Q. 5, L., IČO: 35 942 436 a J., s.r.o., so sídlom L. L. E. XXXX/XX, J., IČO: 45 375 283 s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho odvolaním napadol ihneď po jeho vyhlásení prokurátor. V písomných dôvodoch uviedol, že súd pri rozhodovaní nesprávne vyhodnotil skutkový stav veci, vykonané dôkazy vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného a pri vykonávaní dokazovania postupoval v rozpore s Trestným poriadkom. Súd svojoľne posúdil vec ako vis maior a rozhodol o oslobodení obžalovaného. Na základe vlastného posúdenia sa súd snažil zavinenie dopravnej nehody prisúdiť poškodenému. Zo znaleckého posudku z odboru dopravy pritom vyplynulo, že z technického hľadiska je príčinou dopravnej nehody spôsob jazdy obžalovaného, ktorý jazdil neprimeranou rýchlosťou v dôsledku ktorej nedokázal zastaviť vozidlo za statickou prekážkou na vozovke a došlo k nárazu do stojaceho vozidla M. S. a vodiča vozidla M. S., pričom rýchlosť bola neprimeraná poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Správanie poškodeného vyhodnotil znalec ako správne a nemajúce príčinnú súvislosť s predmetnou dopravnou nehodou. Závery znaleckého posudku neboli vykonaným dokazovaním ničím sponchybné.. Uvedený posudok spolu s inými dôkazmi dávali ucelenú reťaz dôkazov, ktorá preukazovala zavinenie obžalovaného. Súd svoju úvahu o vis maior nepodporil vykonaným dokazovaním. Nenaplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu môže spočívať v tom, že chýbajú objektívne alebo subjektívne znaky, že išlo o omyl, nutnú obranu, krajnú núdzu.... Pokiaľ súd dospeje k záveru, že nejde o trestný čin, ale skutok by mohol iný orgán posúdiť ako priestupok, neoslobodí obžalovaného spod obžaloby, ale postupuje podľa § 280 ods. 2 Tr.por. Navrhol preto rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom napadnutého výroku rozsudku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby (o vine a treste), ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo.

Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci.

Dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku. Pritom podrobne a v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného W. C. D. spod obžaloby, a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom.

K odvolacím námietkam prokurátora krajský súd uvádza, že okresný súd vo svojom rozhodnutí správne skonštatoval, že poškodený bol v tomto konkrétnom prípade osobou, ktorá disponovala všetkými informáciami tak o stave a povahe vozovky, poveternostnej situácii, ako aj zrážke ďalších motorových vozidiel na mieste nehody. Poškodený nemal oblečenú reflexnú vestu a sporné zostalo, či účastníci zrážky mali zapnuté výstražné svetlá, či boli teda z pohľadu prichádzajúceho vozidla (vedeného obžalovaným) dostatočne viditeľnými. Taktiež súd prvého stupňa správne skonštatoval, že úkony smerujúce k vyslobodeniu poškodeného vozidla mali byť následné, a to až po zaistení bezpečnosti účastníkov cestnej premávky.

Hoci znalec z odboru dopravy uviedol, že rýchlosť vozidla obžalovaného nebola primeraná poveternostným podmienkam, zákon o cestnej premávke hovorí, že vodič je povinný prispôbiť svoje správanie okrem iného aj poveternostným podmienkam, ktoré možno predvídať. V danom prípade obžalovaný takú možnosť predvídať dramatickú zmenu poveternostných podmienok a adhézných vlastností vozovky nemal. Hoci znalecký posudok je dôležitým dôkazom v trestnom konaní, pretože dôkazy z neho zistené sa opierajú o odborné často vedecké poznatky, nemá však privilegované postavenie, a treba ho hodnotiť podľa zásad voľného hodnotenia dôkazov, ako každý iný dôkaz. Uvedeným spôsobom aj súd prvého stupňa postupoval. V žiadnom prípade nemožno preto hovoriť o ucelenej reťazi dôkazov smerujúcich k uznaniu viny obžalovaného.

Naopak s poukazom na to, že vykonané dôkazy nevedli k jednoznačnému záveru, že obžalovaný je bez akýchkoľvek pochybností vinníkom dopravnej nehody, okresný súd správne rozhodol podľa § 285 písm. b/ Tr. por. a obžalovaného spod obžaloby oslobodil.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne, a odvolací súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje a na tieto poukazuje.

Použitie zásady „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech obžalovaného) vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti, trvajú, a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu. Okresný súd takto postupoval, preto jeho záver o oslobodení obžalovaného zodpovedá stavu veci a zákonu.

Odvolací súd po preskúmaní veci, vzhľadom na už uvedené dôvody, dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako súd prvého stupňa, a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery. Preto odvolacie námietky prokurátora nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd.

V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia.

Vzhľadom na už uvedené dôvody odvolací súd odvolanie prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.